

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1XEObd/10/2025
Identifikačné číslo spisu:	4406205007
Dátum vydania rozhodnutia:	17.12.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:4406205007.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a členiek senátu JUDr. Jany Hullovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnej A. T., predtým J., rod. N., nar. XX. R. XXXX, trvale bytom J. XXX/XX, XXX XX Ú. R. Ž., o vymoženie 298,75 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 15Er/419/2006, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 6CoE/52/2014-35 z 30. apríla 2014, takto

rozhodol:

I. Návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.

II. Dovolanie oprávnenej o d m i e t a.

III. Povinnej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd v Nových Zámkoch (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) uznesením č. k. 15Er/419/2006-12 z 11. októbra 2012 exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. a) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom v čase rozhodovania súdu (ďalej aj „Exekučný poriadok“) zastavil.

2. V odôvodnení predmetného uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že oprávnená sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhala voči povinnej vykonania exekúcie na sumu 298,75 eura, a to na základe exekučného titulu - notárskej zápisnice číslo N 5913/2005, NZ 54024/2005, vydanéj Notárskym úradom so sídlom v Partizánskom, notárom JUDr. Ondrejom Ďuriačom, dňa 12. novembra 2005 (ďalej aj „exekučný titul“). Po vzhliadnutí exekučného titulu prvoinštančný súd zistil, že obsahom tejto notárskej zápisnice je vyhlásenie účastníka o uznaní právneho záväzku a súhlas s exekúciou. Povinná pri uzavretí

Zmluvy o úvere dňa 15. júna 2005 mala Mgr. Tomášovi Kušnírovi udeliť plnomocenstvo na spísanie vyššie uvedenej notárskej zápisnice ako exekučného titulu. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že splnomocnenie v podobe predtlačeneho textu o určení vopred konkrétnej osoby - zástupcu, udelené Mgr. Tomášovi Kušnírovi je súčasťou Zmluvy o úvere číslo 4022370 zo dňa 15. júna 2005 (ďalej aj „zmluva o úvere“). Toto splnomocnenie bolo vopred pripravené oprávnenou, pričom ide o predtlačný formulár, ktorý je súčasťou zmluvy o úvere. V zmysle zmluvy o úvere, ktorá bola vyplnená ručne pri jej uzavretí, sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver v sume 165,97 eura a dlžník sa zaviazal zaplatiť sumu zvýšenú o poplatok vo výške 298,75 eura, a to v desiatich mesačných splátkach po 29,87 eura, počnúc dňom 20. júla 2005 na účet oprávnenej. Predtlačný formulár zmluvy o úvere, ktorého obsah povinná nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť preukazuje, že Mgr. Tomáš Kušnír pred uzavretím uvedenej zmluvy jednal so spoločnosťou oprávnenej (veriteľa), keďže tento opakovane vystupuje aj v ďalších exekúciách ako splnomocnenec povinných, teda ide o osobu, ktorú si povinná slobodne nezvolila, ale ide o zástupcu vopred určeného oprávnenou, čo je podľa súdu prvej inštancie v rozpore s ustanovením § 22 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“). Takáto notárska zápisnica, v ktorej ako splnomocnený zástupca povinnej vystupuje zástupca oprávnenej na základe predtlačenej plnej moci, je nespôsobilý exekučný titul. Okrem toho plnomocenstvo udelené povinnou v citovanej zmluve nemá náležitosti zodpovedajúce § 31 Občianskeho zákonníka, menovite presné vymedzenie jeho rozsahu, obsahuje len právo, ktoré môže vzniknúť v budúcnosti, teda ide o právo, ktoré v čase uzavretia dohody nie je ešte známe a nemožno s ním disponovať. Uvedené plnomocenstvo neobsahuje presné špecifikovanie jej dlhu (neobsahuje údaj o výške dlhu povinnej), ktorý ma splnomocnenec za jej osobu uznať a predmetné plnomocenstvo ako súčasť zmluvy o úvere je nejasné a neurčité.

3. Prvoinštančný súd plnomocenstvo udelené povinnou Mgr. Tomášovi Kušnírovi v zmluve o úvere posúdil ako neplatný právny úkon, a preto tento zástupca nemohol pred notárom platne vyhlásiť uznanie záväzku z úverovej zmluvy a súhlasiť s vykonateľnosťou notárskej zápisnice v mene povinnej, a to pre rozpor záujmov splnomocneného zástupcu a zastúpenej v zmysle § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Rozpor spočíval v tom, že splnomocnený zástupca povinnej, ktorý ju mal pri uznaní dlhu a spísaní notárskej zápisnice zastupovať, bol priamo určený v zmluve o úvere oprávnenou, čo malo za následok, že povinná si nemohla túto osobu ako svojho zástupcu vybrať na základe svojej vôle. Jedná sa tak o absolútne neplatný právny úkon. Všeobecný súd je povinný v priebehu celého exekučného konania ex offo skúmať, či sú splnené predpoklady na jeho vedenie, osobitne relevantný exekučný titul. Nakoľko v predmetnom konaní je podkladom pre vykonanie exekúcie exekučný titul (notárska zápisnica), ktorý nespĺňa znaky materiálnej a formálnej vykonateľnosti, súd exekúciu zastavil.

4. Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 6CoE/52/2014-35 z 30. apríla 2014 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). Ďalším výrokom zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania.

5. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že splnomocnenie na spísanie notárskej zápisnice nie je platné. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dodal, že splnomocnenie Mgr. Tomáša Kušníra na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu je uvedené v predtlačí zmluvy o úvere, a tak povinná osoba nemala možnosť túto skutočnosť zmeniť ani ovplyvniť a už podpisom zmluvy sa vopred vzdala svojich práv namietat akúkoľvek skutočnosť týkajúcu sa predmetnej zmluvy a svojho záväzku. Ak v čase uzavretia dohody o plnomocenstve neexistoval dlh a nebola známa ani jeho výška, v tom čase nemohla povinná realizovať svoje právo dlh uznať alebo nie, a ani nemohla splnomocniť inú osobu na uznanie dlhu. V čase spísania notárskej zápisnice ako exekučného titulu už musí právny záväzok existovať, a preto notárska zápisnica nespĺňa požiadavky uvedené v § 41 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku. Aby bola notárska zápisnica so súhlasom k vykonateľnosti spôsobilým exekučným titulom, mala byť spísaná povinnou osobou a oprávneným, a v žiadnom prípade nemohla byť spísaná zástupcom povinnej Mgr. Tomášom Kušnírom, keďže notársku zápisnicu ako exekučný titul možno spísať iba s povinnou osobou, prípadne s osobou, ktorej povinná osoba udelila na tento prípad špeciálne plnomocenstvo, ktoré ju osobitne splnomocňuje na podpísanie notárskej zápisnice,

pričom podpis na takomto plnomocenstve musí byť notárom osvedčený. Právny záväzok a ďalšie zákonom požadované náležitosti musia byť v notárskej zápisnici špecifikované najmä z hľadiska obsahu. Výslovný súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou a exekúciou, ako jednostranný a neodvolateľný úkon povinnej osoby, je podstatnou náležitosťou notárskej zápisnice. Vzhľadom na to, že v notárskej zápisnici absentuje podstatná náležitosť, nedá sa táto považovať za spôsobilý exekučný titul, keďže odporuje § 22 ods. 2, § 23 a § 39 Občianskeho zákonníka, a preto je exekúcia neprípustná a musí byť zastavená.

6. Vo vzťahu k návrhu oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) OSP odvolací súd uviedol, že Exekučný poriadok je vo vzťahu k OSP špeciálnym právnym predpisom, pričom ustanovenia OSP sa aplikujú v prípade, ak chýba špeciálna právna úprava. Exekučný poriadok v § 36 ods. 5 výslovne zakotvuje, že exekučné konanie nemožno prerušiť, preto je návrh na prerušenie konania podľa § 109 OSP neprípustný. Exekučný poriadok vylučuje použitie ustanovení OSP, ktoré umožňujú súdu za určitých okolností konania prerušiť. Exekučné konanie sa prerušuje, iba ak to výslovne určuje osobitný predpis. Odvolací súd navyše dodal, že je vecou vnútroštátneho súdu, pred ktorým začal spor a ktorý nesie zodpovednosť za súdne rozhodnutie, posúdiť nevyhnutnosť rozhodnutia o prejudiciálnej otázke pre vydanie rozhodnutia vo veci samej, ako aj relevantnosť otázok, ktoré predloží Súdnemu dvoru Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor EÚ“). Odvolací súd ustálil, že v prejednávanej veci neexistuje potreba obrátiť sa s predloženou otázkou výkladu únieho práva na Súdny dvor EÚ, keďže všetky otázky, ktoré oprávnená vo svojom návrhu uviedla, sú už konštantnou judikatúrou vyriešené, z čoho vyplýva, že nie je záujem na tom, aby sa odpovedalo na otázky už zodpovedané, a že začatie konania o predbežnej otázke nie je potrebné v prípadoch, keď sú výklad a aplikácia únieho práva natoľko zrejme, že nie je potrebné sa obracať s predbežnou otázkou na Súdny dvor EÚ.

7. Proti predmetnému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala oprávnená (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, v ktorom uviedla, že: 1. súdy oboch inštancií rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 ods. 1 písm. a) OSP), 2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 ods. 1 písm. b) OSP), 3. súdy opätovne konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 ods. 1 písm. d) OSP), lebo formálna a materiálna vykonateľnosť exekučného titulu už bola právoplatne posúdená pri vydaní poverenia súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie, 4. oprávnenej sa odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f) OSP) tým, že súdy ju nevyzvali ani s ňou inak nekomunikovali o jej právnych a skutkových návrhoch, konali bez pojednávania a dokazovania a nerešpektovali jej právo na to, aby jej právna vec bola rozhodovaná na základe správneho a adekvátneho právneho základu, súčasťou ktorého je aj výklad práva Európskej únie, 5. konanie súdov je postihnuté inou vadou, majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b) OSP) a 6. napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c) OSP).

8. Oprávnená navrhla, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu v celom rozsahu a rovnako ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V prípade úspechu oprávnená žiadala, aby jej bola priznaná náhrada trov dovolacieho konania. Navrhla tiež odložiť vykonateľnosť dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu, argumentujúc tým, že napadnuté uznesenie vykazuje tak závažné právne nedostatky, že jeho výkon v prostredí právneho štátu je vylúčený.

9. Zo spisu vyplýva, že dovolanie oprávnenej bolo podané 22. januára 2015. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálna a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

10. S účinnosťou od 1. júla 2016 bol tiež novelizovaný Exekučný poriadok (zákonom č. 125/2016 Z. z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov), keď za § 9 boli vložené nové ustanovenia § 9a a § 9b, ktoré upravujú použitie ustanovení Civilného sporového poriadku v exekučnom konaní. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. Podľa § 9a ods. 4 Exekučného poriadku, na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania, ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka exekučného konania, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a v mene ktorej koná poverená zamestnankyňa s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b) CSP), najskôr skúmal, či oprávnenou podané dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

12. Vzhľadom na dátum podania dovolania (22. januára 2015) a prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania oprávnenej posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku v znení zákona č. 353/2014 Z. z. (účinného od 1. januára 2015), ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (pozn. dovolacieho súdu: v ďalšom sa Občiansky súdny poriadok uvádza v tomto znení).

13. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 OSP).

14. Oprávnená dovolaním napadla uznesenie. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 OSP. Napadnuté rozhodnutie nevykazuje znaky žiadneho z týchto uznesení, preto prípustnosť dovolania oprávnenej z ustanovenia § 239 OSP nevyplýva.

15. V zmysle § 237 ods. 1 OSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (teda aj uzneseniu), ak v konaní došlo k závažným procesným vadám taxatívne vymenovaným v tomto ustanovení (viď písmená a) až g) tohto ustanovenia).

16. V zmysle § 237 ods. 2 OSP ale dovolanie podľa odseku 1 nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu, ktorým sa rozumie zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

17. Dovolaním napadnuté uznesenie bolo vydané v konaní podľa Exekučného poriadku, preto prípustnosť dovolania oprávnenej nevyplýva ani z ustanovenia § 237 OSP.

18. Vzhľadom k tomu, že oprávnenou podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 OSP, ani podľa § 239 OSP, dovolací súd podľa § 447 písm. c) CSP odmietol dovolanie oprávnenej ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

19. Súčasťou dovolania oprávnenej bol aj návrh na prerušenie dovolacieho konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) OSP, ktorý dovolateľka podala pre prípad, že sa dovolací súd nestotožní s ňou uvádzanou interpretáciou bodu 33 rozsudku Súdneho dvora zo dňa 4. júna 2009 vo veci Pannon GSM Zrt. proti Erszébet Sustikné Győrfi, C-243/08. V zmysle návrhu oprávnenej mal dovolací súd podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť Súdnemu dvoru Európskej únie na rozhodnutie prejudiciálne otázky nasledovného znenia: „Má sa tvrdenie o tom, že sa od vnútroštátneho súdu nevyžaduje vylúčenie možnosti aplikovateľnosti niektorej neprijateľnej podmienky po tom, čo spotrebiteľ

nedal najavo, že zamýšľa uplatniť jej neprijateľnosť, vykladať tak, že takáto podmienka sa aplikuje len vtedy, ak spotrebiteľ výslovne odporoval jej neaplikácii, alebo aj tak, že takáto podmienka sa aplikuje aj vtedy, ak spotrebiteľ neoznámil súdu, že zamýšľa uplatniť jej neprijateľnosť po tom, čo mu súd oznámil, že posúdil podmienku ako možné neprijateľnú. Je takéto oznámenie o posúdení podmienky ako možné neprijateľnej voči spotrebiteľovi vždy povinné od súdu vrátane výzvy na prejavenie zámeru uplatniť túto podmienku?“.

20. Svoj návrh na prerušenie dovolacieho konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) OSP dovolateľka odôvodnila okrem iného tým, že Súdnemu dvoru Európskej únie by mala byť daná príležitosť posúdiť exekučné konanie týkajúce sa záväzkových vzťahov v rámci spotrebiteľských zmlúv komplexne tak, aby účastníkov konania zbavilo právnej neistoty vyplývajúcej z doterajšieho výkladu únievého práva a následnej aplikácii vnútroštátnymi súdmi Slovenskej republiky.

21. Obligatorne prerušenie konania na účely podania prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru Európskej únie upravuje aj Civilný sporový poriadok, a to v ustanovení § 162 ods. 1 písm. c), podľa ktorého súd konanie preruší, ak podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvor Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, t. j. podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (pôvodný článok 234 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva). Podľa § 438 ods. 1 CSP je toto ustanovenie možné primerane aplikovať aj v dovolacom konaní.

22. Článok 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie ustanovuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať predbežný nález o otázkach, ktoré sa týkajú: a/ výkladu zmlúv; b/ platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Únie.

23. V prejednávanej veci sa dovolací súd zaoberal len prípustnosťou dovolania oprávnenej, ktorú posudzoval v zmysle príslušných ustanovení vnútroštátneho procesného práva (§ 236 a nasl. OSP). Pre také rozhodnutie nebolo potrebné aplikovať a interpretovať právo Európskej únie, ani sa zaoberať judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie. S poukazom na uvedené skutočnosti dovolací súd návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania ako nedôvodný zamietol.

24. Keďže dovolací súd zamietol návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania a odmietol dovolanie oprávnenej ako neprípustné, je neopodstatnený tiež návrh oprávnenej na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia podľa § 243 OSP (resp. § 444 ods. 1 CSP) a dovolací súd nie je povinný o ňom rozhodnúť osobitným výrokom (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. marca 2016, sp. zn. 3Cdo/616/2015).

25. V dovolacom konaní bola úspešným účastníkom povinná, ktorej tak voči oprávnenej vznikol nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu povinnej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, dovolací súd v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj R 72/2018).

26. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.